

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 781

din 13 Noiembrie 2007

Prin cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii, înregistrată sub nr. 22932/1154/2007, doamna judecător Simona Petruța Buzoianu a solicitat apărarea reputației profesionale față de afirmațiile făcute în emisiunea „Echipa de investigații”, difuzată la data de 28 mai 2007 pe postul de televiziune Național TV, începând cu ora 20,15, realizată de Bălan Sorin Ovidiu.

În susținerea sesizării, doamna judecător Simona Petruța Buzoianu a arătat că a fost deformat adevărul, că s-au făcut afirmații de natură să ducă la compromiterea, discreditarea și alterarea probității sale morale și profesionale, în calitate de judecător și fost președinte al Judecătoriei Sinaia, unde s-a derulat litigiul ce a constituit subiectul central al emisiunii.

A arătat în cuprinsul cererii că următoarele afirmații folosite de redactorul emisiunii sunt de natură să conducă la compromiterea sa profesională, dar și a sistemului judiciar românesc: „niște infractori doresc acest lucru”, „nemerniciile de care urmau să aibă parte la bătrânețe”, „abuzurile au fost făcute cu ajutorul rudelor sus-puse, judecătoarea Simona Buzoianu, fosta președintă care este în grad de rudenie cu...”, „E.N. cu pile la judecătorie”, „doamna Buzoianu a făcut actul”, „E.N. a apelat la relațiile sale din justiție și a fabricat un ordin judecătoresc de evacuare”, „cele două judecătore

dau și acum sentințe”, „ele au fost nevoite să plece din Sinaia, pentru că nici nu mai puteau să iasă pe stradă, au avut foarte multe plângeri de la sinăieni, oamenii au făcut și grevă”, „e un întreg sistem la Sinaia”.

În motivarea cererii a arătat că toate soluțiile pronunțate au fost confirmate de instanțele de control judiciar, precum și că nu este rudă (verișoară) cu niciuna dintre părțile litigiului, o cerere de strămutare pentru acest motiv fiind respinsă de instanța supremă.

Mai mult, a arătat că este falsă și defăimătoare informația dată opiniei publice privind motivele plecării sale de la Judecătoria Sinaia, precizând că, în realitate, în anul 2003, în sesiunea mai-iunie, a promovat concursul într-o funcție de execuție la judecători, la tribunal, pe loc, cu media generală 10, iar în sesiunea octombrie – noiembrie 2005 a susținut concursul de promovare efectivă la Curtea de Apel Ploiești cu media 9,03.

În dovedirea cererii au fost depuse, ca anexe la sesizare, hotărârile judecătorești pronunțate în dosarele care au generat această emisiune televizată.

Având în vedere verificările efectuate de Inspekția Judiciară – Serviciul inspekție judiciară pentru judecători în lucrarea 1457/IJ/1162/SIJ/2007, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În urma verificărilor efectuate de către compartimentul arhivă – registratură al Judecătoriei Sinaia au fost identificate următoarele dosare în care au fost părți Nicolau Elena și Nicolau Alexandra Mariana, respectiv numiții Geambașu Elena și Geambașu Constantin, astfel:

Dosarul nr. 1491/1999 al Judecătoriei Sinaia, având ca obiect acțiunea promovată de reclamantele Nicolau Elena și Nicolau Alexandra Mariana împotriva Statului român, prin reprezentanții săi legali, pentru a fi obligat să le lase în deplină proprietate și liniștită posesie imobilul teren în suprafață de 1650 m² și construcția situată pe acesta din orașul Sinaia, strada Republicii, nr. 18, județul Prahova.

La termenul de judecată din 7 decembrie 1999, avocatul ales al reclamantelor a depus o precizare a acțiunii, în sensul că numai reclamanta Nicolau Alexandra Mariana susține acțiunea, având calitate procesuală activă în calitate de legatar universal al autorului său, restrângându-și în acest fel acțiunea la teren în suprafață de 564 mp și

construcție, mai puțin apartamentul care a fost restituit printr-o sentință civilă a Judecătoriei Câmpina.

La data de 7 decembrie 1999, Judecătoria Sinaia a pronunțat sentința civilă nr. 1084 - în complet compus din judecător Simona Buzoianu - în sensul admiterii acțiunii în revendicare, precizată și susținută de reclamanta Nicolau Alexandra Mariana și a obligat pârâtul Statul Român să lase acesteia în deplină proprietate și deplină posesie imobilul situat în orașul Sinaia, strada Republicii, nr. 18, județul Prahova, compus din teren în suprafață de 564 mp și construcție cu demisol, parter și 2 etaje, mai puțin apartamentul compus din 2 camere, vestibul, hol, bucătărie, cămară aflată la etajul 1 și boxa de la subsol ce a format obiectul dosarului 1283/1995 al Judecătoriei Câmpina.

Împotriva acestei sentințe civile a declarat apel Primăria orașului Sinaia, în calitate de reprezentant al Statului Român, iar prin decizia nr. 578/21.03.2000, Tribunalul Prahova a admis apelul declarat, a schimbat în tot sentința și a respins acțiunea în revendicare ca inadmisibilă. Această decizie a fost pronunțată cu motivarea că: „reclamanta nu poate uza și de procedura de drept a acțiunii în revendicare, menită a constata nelegalitatea naționalizării, întrucât aceasta a ales calea de redobândire a dreptului de proprietate prevăzută de Legea nr. 112/1995, iar temeiurile juridice ale celor două cereri sunt diferite”.

Această decizie a fost atacată cu recurs de către reclamantă, iar prin decizia nr. 2402/6 iulie 2000, Curtea de Apel Ploiești a admis recursul declarat de reclamantă, a casat decizia sus-menționată și pe fond a menținut sentința civilă nr. 1084/1999 pronunțată de Judecătoria Sinaia. Prin aceeași decizie a fost respins ca inadmisibil recursul declarat de Nicolau Elena împotriva aceleiași decizii.

În considerentele deciziei civile s-a arătat că numita Nicolau Elena nu a mai figurat ca parte reclamantă nici la prima instanță și nici în apel, aceasta renunțând la averea de pe urma defunctului Hoge Alexandru, așa cum arată chiar în motivarea recursului, din eroare fiind trecută însă drept intimată reclamantă în dispozitivul deciziei tribunalului. Pentru acest motiv instanța de recurs a considerat ca fiind inadmisibil recursul declarat de aceasta și la respins ca atare.

În ce privește recursul reclamantei, instanța de recurs a considerat că acesta este fondat întrucât nu aceasta a ales calea procedurii speciale instituită de Legea 112/1995, ci numita Dincă Emilia care nu este autoarea reclamantei, așa cum eronat a reținut instanța de apel. Mai mult, reclamanta a formulat împotriva hotărârii nr. 89/15.10.1999 a Comisiei Județene contestație, formând obiectul dosarului nr. 1477/1999 pe rolul Judecătoriei Sinaia, a cărei judecată s-a suspendat până la soluționarea prezentei acțiuni în revendicare a aceluiași imobil, astfel că soluția de acordare de despăgubiri pentru parte din imobil nu a rămas definitivă.

S-a mai reținut de instanța de recurs că recurenta a făcut dovada că este unica moștenitoare în calitate de fiică și legatară universală a defunctei Hogea Maria, la rândul său unica moștenitoare a defunctului Hogea Alexandru, în calitate de soție supraviețuitoare, așa cum rezultă din certificatul de moștenitor nr. 970/11.06.1993, depus la dosarul de fond, iar din probatoriile administrate în cauză, corect interpretate de prima instanță, a rezultat că actul naționalizării săvârșit împotriva proprietarului Hogea Alexandru s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor legale ale Decretului nr. 92/1950, acesta făcând parte din categoria persoanelor exceptate de la naționalizare, conform art. II din decret, aspect necontestat de altfel de Primăria orașului Sinaia, prin motivele de apel.

De asemenea, prin sentința civilă nr. 1052/2000, Judecătoria Sinaia - în complet compus din judecător Simona Buzoianu - a admis contestația formulată de constatatoarele Nicolau Elena și Nicolau Alexandra Mariana în contradictoriu cu Comisia județeană Prahova pentru aplicarea Legii 112/1995, Primăria orașului Sinaia, Administrația Domeniului Public Sinaia, S.C. Conti S.A. Ploiești, Direcția Generală a Finanțelor Publice și Controlului financiar de stat Prahova și în consecință a anulat hotărârea nr. 89/15 octombrie 1999 emisă de intimata Comisia Județeană a Prahova pentru aplicarea Legii 112/1995. Această sentință a rămas definitivă prin neapelare.

Prin sentința nr. 995/7 octombrie 2002, pronunțată în dosarul nr. 252/2002, Judecătoria Sinaia - în complet compus din Ruxandra Popescu - a respins ca neîntemeiate excepțiile lipsei calității procesuale active a reclamantei, invocate de pârâta

S.C. Conti S.A. Ploiești și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerului Finanțelor Publice, invocate de acesta.

Prin aceeași sentință, a admis în parte acțiunea civilă completată formulată de reclamanta Nicolau Marina Alexandra împotriva pârâților Geambașu Constantin și Geambașu Elena, S.C. Conti S.A. Ploiești, Ministerul Finanțelor Publice, orașul Sinaia, Consiliul Local al orașului Sinaia și în consecință a obligat pe primii doi pârâți să lase reclamantei în deplină proprietate și liniștită posesie apartamentul situat în orașul Sinaia, Strada Republicii, nr. 18, etaj 2 și terenul aferent acestuia.

Totodată, a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr. 1269-N/25.08.1997.

Apelul declarat de apelanții pârâți Geambașu Constantin și Geambașu Elena a fost respins ca nefondat de către Tribunalul Prahova, prin decizia nr. 523/9.04.2003.

Prin decizia nr. 1509/2.09.2003, Curtea de Apel Ploiești a respins ca nefondat recursul declarat de aceeași pârâți împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel.

Instanța de recurs a reținut că atât reclamanta, cât și pârâții Geambașu au titluri de proprietate cu privire la apartamentul în litigiu, dar titlul reclamantei este mai bine caracterizat, fiind vorba de un titlu care datează din anul 1937, act aflat la dosar. Statul a deținut imobilul în litigiu fără vreun titlu valabil, în mod abuziv. Reclamanta, succesoare a bunicului său, nu a pierdut niciodată calitatea de proprietară a imobilului care nu a ieșit din patrimoniul său, astfel că nu se putea transmite pârâților această proprietate, Statul fiind un detentor precar. Referitor la capătul de cerere privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare cumpărare, s-a reținut în această decizi că, într-adevăr pârâții au fost de bună credință la momentul încheierii actului depunând diligențe înaintea perfectării acestuia.

Din toate probele de la dosar instanța de recurs a reținut că titlul de proprietate al intimătei în susținerea cererii sale este preferabil, mai bine caracterizat decât al recurenților, imobilul în litigiu aparținând bunicului său Hogeia Alexandru, fiind trecut în mod abuziv în proprietatea Statului printr-o greșită aplicare a Decretului nr. 92/50.

Contestatorii Geambașu Constantin și Geambașu Elena au formulat contestație la executare, înregistrată la Judecătoria Sinia sub nr. 1483/2004, în contradictoriu cu

intimata Nicolau Mariana Alexandra, solicitând anularea tuturor formelor de executare efectuate în dosarul nr. 236/2004 al Biroului executorului judecătoresc Pavel Bebi din Sinaia, precum și anularea titlului executoriu în temeiul căreia au fost întocmite actele de executare.

Prin sentința civilă nr. 563/22 iunie 2005, Judecătoria Sinia - în complet compus din judecător Dana Gabriela Neculae - a respins ca neîntemeiate contestația la executare și contestația la titlu formulată de contestatori.

Instanța a reținut că, în cauza de față, contestatorii nu indică nici un motiv de nelegalitate a executării silite propriu-zise, ci doar contestă cheltuielile de executare cu privire la care s-a constatat că au fost stabilite prin proces-verbal, întocmit de executorul judecătoresc la data de 16.02.2004, cu respectarea dispozițiilor art. 371⁷ din Codul de procedură civilă.

Totodată, instanța a reținut că este nefondată susținerea contestatorilor că sentința civilă nr. 995/2002 pronunțată de Judecătoria Sinaia cuprinde dispoziții contrare, ce nu pot fi aduse la îndeplinire pe calea executării silite, întrucât în dispozitivul titlului executoriu singurii obligați să lase deplina proprietate și liniștită posesie a apartamentului în litigiu sunt contestatorii.

S-a apreciat de către instanță că este inadmisibil ca pe calea contestației la executare să se dispună anularea hotărârii judecătorești, așa cum solicită contestatorii.

Această sentință a rămas definitivă prin respingerea apelurilor declarate de apelanții contestatori Geambașu Constantin și Geambașu Elena, precum și Organizația pentru apărarea drepturilor omului, urmare a deciziei nr. 157/13.02.2006 pronunțată de Tribunalul Prahova.

Prin decizia nr. 882/2006, Curtea de Apel Ploiești a respins ca nefondat recursul declarat de apelanții contestatori Geambașu Constantin și Geambașu Elena. Împotriva acestei decizii s-a formulat contestație în anulare de către Geambașu Constantin și Geambașu Elena ce a fost respinsă prin decizia nr. 1041/19.07.2007 a aceleiași instanțe.

Pe rolul Judecătoriei Sinaia a mai fost înregistrat dosarul nr.1482/2004 având ca obiect ordonanță președințială, soluționat prin sentința civilă nr. 13/07.01.2005, în

complet prezidat de judecător Ancuța Monica Mitrache. Această sentință a rămas definitivă prin nerecurare.

Dosarul nr. 705/2005 având ca obiect pretenții – președinte complet Ruxandra Popescu – s-a soluționat prin renunțarea reclamantilor Geambașu Constantin și Geambașu Elena la judecata cauzei.

În dosarul penal nr. 470/2007 având ca obiect art. 278¹ Cod procedură penală – președinte complet Ancuța Monica Mitrache – s-a pronunțat sentința penală nr. 74/04.05.2007 în sensul respingerii excepției tardivității plângerii invocată de reprezentantul parchetului ca neîntemeiată și s-a respins plângerea formulată de contestatorii Geambașu Constantin și Geambașu Elena împotriva rezoluției 239/II/2003 și a rezoluției nr. 364/P/2003 pronunțate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sinaia în contradictoriu cu făptuitoarea Nicolau Marina Alexandra ca neîntemeiată. Această sentință a rămas definitivă prin nerecurare.

Dosarele nr. 571/2007 având ca obiect obligație de a face și nr. 975/2007 având ca obiect rectificare carte funciară sunt în curs de judecată la Judecătoria Sinaia și au termen de judecată la data de 08.11.2007, respectiv 01.11.2007.

Referitor la afirmația făcută de soții Geambașu în emisiunea televizată în sensul că judecător Simona Petruța Buzoianu se află în grad de rudenie cu reclamanta Nicolau Marina Alexandra, respectiv verișoară, se constată că nu s-a formulat nicio cerere de recuzare sau de strămutare pe motive rudenie sau de afinitate.

S-a identificat, însă, la Înalta Curte de casație și Justiție o cerere prin care soții Geambașu au solicitat strămutarea judecării dosarului nr. 1483/2004 al Judecătoriei Sinaia, având ca obiect contestație la executare, instrumentat la fond de un alt judecător, respectiv Dana Gabriela Neculae.

Prin încheierea din 3578/5 mai 2005 Înalta Curte de casație și Justiție a respins ca nefondată această cerere de strămutare, apreciind că nu există motive de bănuială legitimă, în sensul art. 37 din Codul de procedură civilă.

Judecătorul Simona Petruța Buzoianu a susținut în cererea sa de apărare a reputației că nu se află în grad de rudenie cu numita Nicolau Marina Alexandra, acesta neputând fi obligat să facă dovada negației sale.

Afirmațiile soților Geambașu, în sensul existenței unei relații de rudenie a judecătorului Simona Petruța Buzoianu cu fosta proprietară Nicolau Marina Alexandra, nu sunt susținute de dovezi.

Referitor la faptul că judecător Simona Petruța Buzoianu a plecat de la Judecătoria Sinaia ca urmare a multor plângeri făcute împotriva sa de justițiabili, din relațiile furnizate de Biroul de informare și relații publice al Judecătoriei Sinaia, rezultă că, în perioada în care acesta și-a desfășurat activitatea la această instanță, s-au formulat plângeri de către petiționarii Păștin Carmen (nr. 14/C/2004), Moldoveanu Constantin și Niculina (nr. 25/C/30.12.2004) și Stanciu Ionel (nr. 8/C/01.03.2006).

Conform adresei nr. 48/A/22.10.2007, la Tribunalul Prahova nu au fost înregistrate plângeri formulate de către justițiabili, referitoare la activitatea doamnei judecător Simona Petruța Buzoianu.

La Curtea de Apel Ploiești au fost înregistrate 6 plângeri privind-o pe doamna judecător Simona Petruța Buzoianu, două formulate de petenta Păștin Carmen (nr. 260/C/26.04.2006 și nr. 15214/4R/20.11.2006), două formulate de Ioana Eugenia (nr. 48/C/22.03.2001 și nr. 138/C/08.05.2002), una formulată de Pîrvu Ioana (nr. 2503/A/17.05.2006) și una formulată de Nichit Păun (nr. 1644/A/27.03.2007).

Verificările efectuate au evidențiat faptul că judecător Simona Petruța Buzoianu a promovat la instanțele superioare în urma înscrierii la concursurile de promovare. Astfel, în anul 2003, în sesiunea mai-iunie, a promovat pe loc cu media generală 10 examenul de judecători la tribunalul. În sesiunea octombrie – noiembrie 2005 a susținut concursul de promovare efectivă la Curtea de Apel Ploiești cu media 9,03.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că sesizarea formulată de doamna judecător Simona Petruța Buzoianu este întemeiată pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 30 alin. 6 din Constituția României, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 3 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice dispune că drepturile civile sunt ocrotite de lege. Ele pot fi exercitate numai potrivit cu scopul lor economic și social.

Pe de altă parte, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 4 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, judecătorii se bucură de o prezumție de integritate în activitatea pe care o desfășoară, prezumție care se poate răsturna prin proba contrarie.

Jurnalistul are îndatorirea de a da publicității numai informațiile de a cărui veridicitate este sigur și nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și nici opinia doar unei părți care a pierdut procesul, opinie subiectivă dat fiind implicarea sa în proces.

Cu privire la cauzele aflate pe rol, jurnalistul are obligația să relateze obiectiv faptele în evoluția lor.

Din analiza susținerilor făcute în emisiunea televizată sus-citată rezultă că jurnalistul a permis prezentarea pe post a unor susțineri subiective ale unei părți din proces de natură să discrediteze judecătorul care a instrumentat cauza.

Interesul informării publicului interferează cu obligația jurnalistului de a nu aduce atingere reputației și drepturilor altor persoane. Este adevărat că realizatorul emisiunii nu se raliază în mod obligatoriu la opiniile exprimate în conținutul acesteia însă prin punerea la dispoziția publicului a comentariilor părții litigante, a contribuit, în mod indirect, la difuzarea unor afirmații defăimătoare.

Din cele expuse mai sus se poate concluziona că judecător Simona Petruța Buzoianu a instrumentat doar două dosare, înregistrate la Judecătoria Sinaia, în care soții Geambașu nu au fost părți, dar în care s-a disputat dreptul de proprietate asupra imobilului în care locuiesc aceștia. Sentințele pronunțate în aceste două dosare au rămas irevocabile astfel cum au fost pronunțate la instanța de fond.

Susținerile făcute în emisiunea televizată sunt nereale și de natură să afecteze reputația profesională a doamnei judecător, întrucât aceasta nu se află în nici un grad de rudenie cu numita Nicolau Marina Alexandra.

Afirmațiile soților Geambașu în sensul că judecător Simona Petruța Buzoianu este rudă cu moștenitoarea imobilului în care locuiesc, motiv pentru care i s-a recunoscut dreptul de proprietate, au caracter subiectiv, provenind de la o parte care a pierdut toate procesele. Aceste afirmații au, totodată, caracter gratuit întrucât nu au fost însoțite de dovezi.

Informația dată opiniei publice referitoare la motivele plecării de la Judecătoria Sinaia a doamnei judecător Simona Petruța Buzoianu este falsă și de natură să afecteze reputația sa profesională întrucât împotriva acesteia nu s-au formulat multe plângeri, așa cum s-a afirmat în emisiune, încât să fie nevoită să plece din Sinaia. La baza plecării de la Judecătoria Sinaia a stat promovarea acestui judecător la instanțele superioare în urma concursurilor susținute.

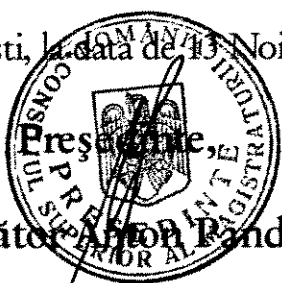
Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin 1 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna Simona Petruța Buzoianu, judecător Curtea de Apel Ploiești.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Dată în București, la data de 13 Noiembrie 2007

Judecător **Andrei Pandrea**